

Загублена книга

**Обласний фінал конкурсу «Дитячі історії про найголовніше»
(приурочений до Дня Святого Миколая)**

Пролог

Книжка:

Прийшла, нарешті, довгождана мить:
Герої казки нас усіх вітають.
І знову пісня радісно дзвенить,
І казка з книжки оживає.

В країну казки підем я і ти,
У казці всім цікаво побувати.
Там вірних друзів можемо знайти
І пісню з ними гарну заспівати.

Вокальний номер – пісня про казку, про Святого Миколая

Відео на екрані. Під час відео Книжка починає казку.

Книжка: *(голос за кадром)* У домі пахне свіжим сіном і хвоєю. У каміні палахкотить вогонь, здається, чути як капотить смола із соснового поліна *(звучить мелодія)*. А за вікном хурделиця править: стукає вітром у двері, брязкотить гілкою у шибку, завиває в димарі свою сніжну пісню, жбурляє шматками криги в стіни. Так і хочеться їй прорватися в дім.

Музика поступово стихає.

Чортик: *(лущить горіхи)* Ох і завірюха! Гуркотить, реве, сердиться мабуть!

Янгеля: *(відкладає книгу й підходить до вікна)* Як гарно... а може, то Зима проситься в дім, щоб зігрітися... *(відчиняє кватирку)*

Ч.: *(відштовхує й зачиняє вікно)* Ти що?! Перегрівся біля вогню?! От Святий Миколай прийде, я все розкажу! *(музика затихає)*

Я.: *(не звертаючи уваги на Чорта)*. Зовсім як у казці про дванадцять місяців...

Ч.: *(прибирає зі столу лушпиння від горіхів)* І закортіло ж Принцесі в таку пору підсніжників! От вередлива! А Мачуха?! Вигнати маленьку дівчинку з дому в заметіль!

Я.: Мені б теж хотілося перевірити, а раптом під товщею снігу й справді проліски заховалися...

Ч.: Ти що, не дочитав казки до кінця? Не знаєш, що трапилось із заздрісною Мачухою та розпеченою Принцесою? А бідолашна дівчинка, яка вирушила до лісу за квітами? Вона ж ледве не загинула! У тебе надто розвинена уява. Мабуть, перечитався! Лягай мерщій у ліжко, а то Святий Миколай скоро прийде, лаятиме нас, що ми досі не спимо. *(Бере Ангела за руку й тягне за собою; той неохоче, позираючи у вікно, йде за Чортиком зі сцени.)*

Я.: *(виходячи)* А все-таки цікаво, що там під снігом?

Перша дія

Виходить Святий Миколай. Важко зітхає, сідає на стілець.

Святий Миколай: О-хо-хо, що за лихо? І куди я міг її подіти? А де ж мої помічники? Ангеле! Чортенятко! Ану йдіть швиденько сюди.

Виходить Чортик.

Ч.: Дідусю, щось трапилось?

С.М.: Я не можу знайти чарівну книжку зимових казок. Що тепер буде? Хлопчики й дівчатка не зможуть потрапити у світ чарівної казки, не зустрінуться з улюбленими героями, на яких чекали цілий рік.

Ч: Не засмучуйся, дідусю! Книжка була десь тут, її Ангелятко сьогодні читав! До речі, де ж він?

С.М.: Хіба ви не разом були?

Ч: Так, але цей упертюх все про 12 місяців бурмотів. Бачиш, захотілося йому пролісків знайти.

С.В. Яких пролісків, зараз грудень на вулиці!

Ч. Та із казки «Дванадцять місяців». Прочитав, що під товщею снігу можуть рости проліски. Дідусю, напевно, це Янголятко книжку взяв, аби дорогу в ліс

відшукати. От добре! (*потирає руки*) Оце шкоду зробив! Тепер йому не подарунки, а різочки на свято під подушку покладеш.

С.М. А хіба я тебе вчив зловтішатися? А якщо з ним щось трапилося? І взагалі, якщо ми не повернемо книжку, то ніякого свята не буде.

Ч. То що ж нам робити?

С.М. Давай пошукаємо його у лісі.

Йдуть і гукають: – Янголятко!

Дія друга

На сцені з'являються Чортеня та Янголятко, що плаче.

Ч.: Ну чого ти плачеш?

Я.: Це все через мене. Пролісків мені захотілося, квіточок назбирати... Не треба було мені книжку з собою брати.

Ч.: Нікуди вона не дінеться, твоя книжка.

Я.: Ага!.. Сьогодні 19 грудня – Свято Миколая. А без чарівної книжки у наших друзів не буде святкового настрою.

Ч.: Та не сумуй, щось вигадаємо. Ти краще поглянь, скільки тут дітей.

(до дітей у залі) Привіт, друзі!

Я.: Доброго дня. А куди це ми потрапили?

Ч.: Це - Херсонська обласна бібліотека для дітей. І тут зібралися діти, які вміють створювати власні книжечки.

Я.: А може вони нам допоможуть у пошуках чарівної книжки? Як думаєш?

Ч.: Так, зараз ми перевіримо, чи дружні вони, чи завзяті й веселі. Для цього проведемо гру. Янголятко, починай!

(Гра з залом)

Янголятко:

Ану, повторюйте за мною рухи,

Та відповідайте дружно мені.

В школу любите ходити? Так? (*крокують на місці*)

Чобітками тупотіти? Так? (*тупотять ногами*)

Із м'ячем в дворі скакати? Так? (*стрибають*)

Бабу снігову скатати? Так? (*кругові рухи*)

На санчатах покататись? Так? (*долоні разом, рух вперед згори*)

А мультяшки подивитись? Так? (*руки під підборіддя*)

А з дівчатами побитись? Так? (*«бокс»*)

Після цього помиритись? Так?

Ну тоді ви гарні діти! Так? (*знак ВО!*)

Сумно вам без гри сидіти? Так?

Ви готові вже до гри?

Тож рахуймо: Раз! Два! Три!

Янголятко: Молодці, діти! Але я так втомився... Ні, не вистачить у мене сил, ніколи нам не знайти книгу.

Чортеня: Ми обов'язково її знайдемо! Не можемо ми залишити дітей без свята. Щоб трішки підняти тобі настрій, я пропоную послухати пісеньку. Тож уможуйте зручненько і слухайте уважненько.

Музичний номер

На сцені з'являються Мачуха і Снігова Королева - вона несе в руках книжку.

Королева: Нарешті я її знайшла...

Янголятко: Ось наша книжка!

Чортеня: Ні, наша була більша.

Янголятко: Мабуть, половина казок розгубилась...

Королева розгортає книжку, звідти випадають фотографії.

Чортик: От бачиш - це фотоальбом.

Королева: Сьогодні свято, а ми цілий день шукаємо цю книжку. Я так мріяла забрати її у Святого Миколая. І ніхто нам не допомагає. Може, ви нам будете допомагати?

Чортеня та Янголятко не згоджуються.

Королева: Раз ви проти мене, то ми з моєю подругою і самі впораємося.

Чортеня: Ти бач, яка завзята помічниця у Снігової Королеви.

Королева: Не треба заздрити, а краще давайте представимо її глядачам.

Мачуха: Я - Мачуха з казки С. Маршак про проліски, що розквітли у грудні під снігом. Ви знаєте, як називається ця казка?

Мачуха: Правильно, «Дванадцять місяців». Одразу видно, що ви – гарні читачі. А зараз я хочу запросити вас до школи оплесків. І запропонувати вам закінчити її експрес-курсом. Ну то що, ви згодні? (- Згодні!)

Гра із залом.

Мачуха: Ну тоді розпочнемо!

Ця школа не зовсім звичайна, бо в ній лише п'ять класів, і навчання в ній проходить досить швидко. Але зате після її закінчення ви зможете цілком кваліфіковано дарувати свої оплески всім, хто виступає на сцені. Але для початку давайте я поясню вам нехитрі правила поведінки в нашій школі. По-перше, в нашій школі категорично заборонено свистіти під час і після виступу артистів.

По-друге, в нашій школі заборонено тупотіти ногами під час і після виступу артистів.

І, нарешті, по-третє, в нашій школі категорично заборонено проявляти неповагу до всіх, хто виступає на сцені і сидить в нашому залі.

Отже, **перший клас** школи оплесків - це помірні оплески. Вони нетривалі, без особливого шуму. Давайте спробуємо. (*Діти плещуть у долоні*) Молодці! Вітаю вас із закінченням першого класу.

Другий клас школи оплесків - бурхливі оплески. Вони галасливі і тривалі. Давайте репетируємо. Молодці, впоралися із завданням!

Третій клас школи оплесків - бурхливі тривалі оплески, що переходять в овації. Продемонструйте їх, будь ласка. Дивовижно, які здібні учні! Вітаю вас із закінченням третього класу нашої школи.

Переходимо в четвертий!

Четвертий клас школи оплесків - це бурхливі тривалі оплески, що переходять в овації з криками "Браво!" та "Біс!". Вони досить складні, але здійснимі, давайте спробуємо! Як добре ви впоралися з важким завданням! І ви гідні того, щоб перейти у випускний клас!

П'ятий клас школи оплесків - це бурхливі тривалі оплески, що переходять в овації з криками "Браво!" та "Біс!", супроводжуються загальним вставанням і радістю!

Які ви молодці, що пройшли всі п'ять класів нашої школи.

А тепер - саме час влаштувати випускні іспити. Отже, я називаю клас, а ви аплодуєте у відповідності з ним.

Королева: Це все добре. Але книжки як не було, так і немає. Так що ми маємо?

Янголятко: Ви нічого не маєте, а ми зараз разом із дітьми покличемо Святого Миколая. Так, діти? *(Ствердна реакція дітей)*

Чортеня: І він допоможе нам знайти Чарівну книгу, а вас *(показує пальцем на героїв казок)* покарає, і не буде у вас подарунків, а тільки різочки.

Янголятко: Тож давайте покличемо Миколая! Всі разом, три – чотири: Святий Миколай!

Виходить Святий Миколай.

Святий Миколай: Чую, чую мої маленькі друзі! Зачекалися ви напевне на мене? Так? Ну ось я і прийшов для того, аби розпочати свято та нагородити всіх тих, хто брав участь у нашому конкурсі.

Янголятко: Святий Миколаю, а як же чарівна книжка, яку я загубив, адже в ній записані розповіді усіх учасників, визначені переможці?

Чорт: Так, так, Янголятко дуже нашкодило!

Св. Миколай: Не турбуйтеся, друзі мої! Справа в тому, що ця чарівна книга *(показує за ялинку звідки з'являється Книга)* завжди повертається додому, до нашої бібліотеки. І я хочу вам сказати, мої хитрі казкові герої, що вона не може належати нікому, тому що вона належить усім дітям!

Книжка: Я дуже рада вітати вас сьогодні в цьому святковому залі!

Чортеня: Зачекайте, то як це? Янголятко вчинило таку дурість, а йому за це нічого не буде?

Св. Миколай: Але ж він ненавмисно це зробив, до того ж так хвилювався, та ще й сам загубився. Тобі повинно було б бути соромно, Чортенятко, за свої слова!

Чортеня: Ну добре, добре. А як же Снігова Королева разом зі своєю подругою, їм ти також вибачиш?

Св. Миколай: Спочатку ми дізнаємося причину їхнього вчинку, а потім вже будемо вирішувати, що робити з ними. Ну, то що ви мені скажете? *(запитує у казкових персонажів).*

Снігова Королева: Ми хотіли знайти першими книгу, для того, аби самим поздоровити та нагородити переможців конкурсу. Адже нас ніколи не запрошують на свята, вважаючи, що ми лихі...

Мачуха: Так, так! Ми лише хотіли довести дітям, що ми теж можемо бути добрими казковими героями.

Св. Миколай: І що, це правда? (*Казкові герої ствердно кивають головою*)
Тоді я пропоную вам залишитися і допомагати мені. Отже, що ви знаєте про наше сьогоднішнє свято?

Снігова Королева: Це – свято з нагоди підведення підсумків обласного туру всеукраїнського конкурсу "Дитячі історії про найголовніше"!

Мачуха: У конкурсі брали участь діти з усієї області у 3-х вікових категоріях: читачі-учні 1-4 класів; учні 5-8 класів та читачі-учні 9-11 класів.

Снігова Королева: Конкурс проводився у двох номінаціях: індивідуальні та колективні роботи.

Мачуха: Обирало переможців вельмишановне журі конкурсу.

Св. Миколай: Так, і ось нарешті настав час їх привітати та познайомитися з усіма ними.

Книжка: Отже, вітайте журі конкурсу «Дитячі історії про найголовніше» у Херсонській області! (*Оголошує імена усіх членів обласного журі Всеукраїнського конкурсу*).

Св. Миколай: Крім того, сьогодні до нас на свято завітало багато гостей.

Снігова Королева: Тож давайте познайомимось і з ними: (*представляє почесних гостей заходу*).

Мачуха: Я хочу вам повідомити, що журі нашого конкурсу, перечитавши та роздивившись усі 99 (!) книжечок-саморобок, поданих на конкурс і читачами обласної дитячої книгозбірні, і читачами районних дитячих, сільських і міських бібліотек нашої області, подивувавшись багатій фантазії та художній майстерності юних авторів, зрештою таки визначилось і з переможцями.

Снігова Королева: Оскільки зробити це було дуже непросто, адже всі роботи були дуже гарні та цікаві, то й переможців у деяких номінаціях виявилось більше, ніж очікувалося.

Св. Миколай: Так, дійсно, але я хочу вам сказати, друзі: навіть якщо ви не потрапили в число переможців - не засмучуйтесь. По-перше, ваші книжечки із задоволенням читатимуть ровесники, а по-друге - деякі з робіт були рекомендовані обласним журі конкурсу до участі ще у двох творчих змаганнях...

Снігова Королева: ... а саме: у регіональному літературному конкурсі імені Ю. К. Голобородька та міжнародному конкурсі "ФантФест".

Мачуха: Тож, можливо, ваша перемога ще чекає на вас!

Св. Миколай: Ну що ж, Книжечко, а тепер я прошу тебе поділитися з нами секретами та назвати нарешті переможців.

На них сьогодні чекають гарні подарунки - книжечки, що побачили світ у видавництві «Грані-Т».

Книжка: Мої вітання усім учасникам конкурсу! А розпочнемо ми нагородження з наймолодших учасників конкурсу вікової категорії "Учні 1-4 класів", в номінації «індивідуальні роботи».

Презентація творчих робіт [переможців обласного туру конкурсу](#), вручення дипломів та книжкових подарунків. Блоки нагородження переможцюють виступами дитячих творчих колективів.

Снігова Королева: Яке гарне свято! Які добрі та вихованні діти!

Мачуха: Такі розумні, талановиті.

Чортеня: І звідки у них ці якості?

Янголятко: Якщо поєднати **добро** і **співпереживання**, ми отримаємо **милосердя**.

Снігова Королева: А якщо **до вірності** додати **дружбу**?

Мачуха: Тоді ми отримаємо **віру**.

Снігова Королева: Поєднаємо **знання** і **досвід**...

Мачуха: ...отримаємо **мудрість**.

Чортеня: Але ж нам потрібно об'єднати всі якості, навчитися їм усім.

Янголятко: Але як же здобути всі ці якості?

Св. Миколай: Нам потрібно вчитись у того, хто знає про все краще за всіх! У того, в кого ці якості завжди з собою! Хто знає найбільше, вміє найкраще, творить найдивовижніше.

Чортеня: А хіба є таке створіння?

Св. Миколай: Так! Хочете із цим дивом познайомитися?

Чортеня: Хочемо!

Св. Миколай бере за руку Книжку та виводить її наперед.

Книжка: Все, що на небі і що на землі,
Що під землею і що у воді, -
Все це я бачу і вам покажу,
Ви, як не знаєте – я підкажу!
Казку чарівну, мудрість століть -
Все це я маю – не бійтесь, беріть!

А знайти ви завжди мене можете тут, у Херсонській обласній бібліотеці для дітей. Я завжди чекаю на вас, мої друзі.

Всі учасники свята: Тож до нових зустрічей у бібліотеці!

Звучить фінальна пісня.